

herved, men blot endnu engang udtale ogsaa min Forundring over, at man trods saa udtvetykelige og klare Udtalelser fra Ministerens Side dog vil blive ved at forvirre Thinget ved paanh. at fremkomme med slige Udtalelser som dem, der her ere faldne. Det forvirrer Thinget; jeg siger ikke, at man har forsøgt at forvirre Thinget, men jeg siger, at man forvirrer Thinget ved gjentagne Gange at fremkomme med Udtalelser af den Art, naar en Minister iforveien har afgivet en saa bestemt Erklæring, og man dog handler, som om denne ikke var afgiven. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgfreds (Fenger) har igaar beklaget, at Udvalget ikke i sin Betænkning havde givet Oplysning om den Trafik, der vilde kunne ventes paa de her foreslaaede Baner. Jeg skal allerede her bemærke, at da Udvalgets Fleertal har betragtet dette Forslag som et Regjeringsforslag, er det naturligt, at vi ikke videre have søgt, at det var os, som skulde forsvare det foreliggende Forslag; men dernæst skal jeg anføre, at vi allerede have begyndt at tilvejebringe Materiale i saa Henseende. Vi have nemlig fra Mænd, som ere meget nøie bekendte med Forholdene paa Vestkysten af Sjælland, indhentet Oplysninger, som ere tilstede i Udvalget, og som vi kun have undladt at forelægge Thinget, fordi vi efter en Conference med Ministeren ikke kunde Andet end erkjende, at han havde fuldstændig Ret i den Anskuelse, at det Slags Opstillinger Intet betyde. Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at dette er en Anskuelse, som ikke er ny. Af det Udvalg, som blev nedsat i 1859 i den 11te Sessjon, blev der afgivet en Betænkning over det da foreliggende Jernbaneforslag, og blandt andre deri omtalte Punkter berørtes ogsaa dette, hvilken Trafik der kunde forventes paa de paagjældende Baner; men Udvalget erkjendte, at der af de forhaandenværende Oplysninger ikke lod sig drage nogen bestemt Slutning, hvorfor det heller ikke indlob sig paa at ubvilke dette Punkt. Det vil findes i Rigsdagstidenden for 11te Sessjon, Anhang B., Sp. 397—98. Jeg anfører dette kun, for at man kan see, at det nærværende Udvalg paa dette Punkt er i Overensstemmelse med tidligere nedsatte Udvalg i samme Slags Sager,

og navnlig med et Udvalg, der var nedsat paa en Tid, da slige Sager bleve gennemgaaede i deres Heelhed paa en ganske anden Maade, end det kan være nødvendigt nu, da der siden den Tid saa mange Gange har været debatteret om Jernbanesager her i Thinget, og da der er blevet indhentet Erfaringer, om hvilke vi ere blevne ophyste gennem de Beretninger, der ere meddeelte os af Regjeringen. Vi have altsaa anseet dette for at være overflødig. Jeg er nemlig overbevist om, at der kunde være opstillet glimrende Udsigter over den Trafik, der kunde ventes paa Banen, uden at Saadant havde overbevist et eneste af de ærede Medlemmer, der ere saa heftige Modstandere mod Banens Anlæg. Og for os Andre, som ønske Banens Anlæg, var noget Saadant ligeledes overflødig, idet vi ere overbeviste om, at det Saamme, som har vist sig ved andre Baner, ogsaa vil vise sig her, nemlig at der vil fremkomme en langt større Trafik, end Nogen, da Jernbanesagen begyndte her i Landet, havde ventet sig. Jeg skal med den ærede Formands Billigelse tillade mig at oplæse nogle saa Vintier af den omtalte Betænkning, hvor det daværende Udvalg udtaler sig om Hovedformaalet for Jernbaneanlæg i Sjælland paa en Maade, som jeg, og jeg tør sige ogsaa Udvalgets Fleertal, i det Hele billiger. Det hedder nemlig: „Vi tør efter det Foransførte antage, at den tydske Kængbebanes vigtigste Formaal er at sætte saa stor Deel af Landet som muligt i Forbindelse med Havnene og med Fastlandet, samt især at fremme Opdyrkningen af Egne, der hidtil have manglet den lette Communication, som er saa vigtig for et Lands Opkomst“. Det er accurat den samme Anskuelse, som vi have om Vigtigheden af de Baneanlæg, som her ere bragte i Forslag. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgfreds bragte under Overveelse, om der overhovedet var nogen Fornuft i netop at forelægge Forslag om de Baner, som her ere bragte i Forslag af Fleertallet i Udvalget. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at det ærede Medlem antog, at det var ligesaa fornuftigt at anlægge en Jernbane paa Langeland. Ja, naar det ærede Medlem vil paatage sig at foreslaae en saadan Bane paa Langeland, da skal jeg følge ham, idet jeg